

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716205618
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5716205618.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: K. O., O.. XX.XX.XXXX, V. Z. Z., B. E. XX/X, zastúpený: Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom so sídlom Bratislava, Budatínska 16, proti žalovanej: W. O., O.. XX.XX.XXXX, V. U., P. D.. B. Č.. XX/XX, zastúpená: spoločnosťou AK JUDr. Repáň a partneri, s. r. o. so sídlom v Martine, M. R. Štefánika 25, IČO: 50 711 776, v konaní o zaplatenie 1.444,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti zaplatenia sumy 906,70 eur s príslušenstvom sa **z a s t a v u j e .**
- II. Žalovaná je p o v i n n á z a p l a t i ť žalobcovi sumu 538,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 538,06 eur od 19.05.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. V časti týkajúcej sa zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 538,06 eur od 01.06.2016 do 18.05.2017, ako aj v časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 0,25 % zo sumy 538,06 eur od 19.05.2017 do zaplatenia sa **žaloba z a m i e t a .**
- IV. Žalovaná má p r á v o na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 26 %. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 18.05.2016 domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť v rozsahu jednej polovice mesačné platby do fondu prevádzky, údržby a opráv, poplatky za správu, za poistenie bytového domu a náklady za odvod dažďovej vody a to za obdobie od 01.01.2012 až do 30.04.2016 vo výške 1 444,76 eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že podľa výpisu z G. Č.. XXXX strany sporu boli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností a to trojizbového bytu č. 3, nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového domu v Z. Z., B. E. Č.. XX, súp. č. XXXX, bytový dom je postavený na parc. E.. „„, P.. Č.. XXX/XX, o veľkosti XXX U.X ako zastavané plochy a nádvoría. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené súdom 29.7.2010 sp. zn. 9C/98/2010 a v čase podania žaloby bolo vedené súdne konanie o vyporiadanie BSM aj k spoločnému bytu strán sporu sp. zn. 8C/76/2011. V rámci súdneho konania bol predmetný byt vyňatý a bol predaný novým vlastníkom na základe kúpnej zmluvy v príslušnom katastri nehnuteľností vedenej pod X.-XXX/XXXX R. X.-XXX/XXXX. V podanej žalobe následne žalobca špecifikoval jednotlivé vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu za roky 2012 až 2016.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 21C/172/2016-41. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor (č. l. 54 spisu), kde poukázala na to, že z podaného návrhu nie je zrejmé, na základe čoho sa žalobca domáha zaplatenia čiastky 1 444,76 eur s príslušenstvom. Poukázala na to, že sa viedlo na Okresnom súde Martin konanie pod sp. zn. 1Ro/1254/2013 a už v tomto konaní si žalobca uplatňoval bezdôvodné obohatenie za roky 2012, 2013, pričom žalovaná uvedené namieta, keďže tieto platby už

žalobcovi uhradila. Zároveň žalobkyňa vznáša námietku premlčania na sumu vo výške 189,38 eur, čo je rok 2012 a na sumu vo výške 321,25 eur, čo je rok 2013 a na sumu 396,99 eur, čo je rok 2014. Ide o premlčané pohľadávky, keďže žaloba bola na súde podaná 18.5.2016. V ďalšom poukázala žalovaná na to, že žalobca nepreukázal zaplatenie dane z nehnuteľnosti za rok 2013 a nedoložil doklady týkajúce sa úhrad jednotlivých zálohových platieb a vyúčtovanie za roky 2015 a 2016. V konaní o vyporiadanie BSM bola ustálená dohoda o predaji bytu o tom, že z titulu vyporiadania BSM žalovaná obdrží 19 000,- eur a žalobca vyporiada všetky predchádzajúce roky, čo sa týka žalovaných nárokov na vlastné náklady. Uvedené malo byť zachytené v čl. 7 ods. 3 kúpnej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu a kupujúcim G. X. dňa 21.4.2016. Predmetná nehnuteľnosť bola predmetom vyporiadania BSM a po rozvoze manželstva strán sporu až do jej odpredaja ju obýval výlučne žalobca. Žalovaná žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobca sa vyjadril k podanému odporu a to podaním doručeným súdu 10.7.2017 (č. I. 70), kde poprel tvrdenie žalovanej, že predmet tohto sporu súvisí s predmetom konania o vyporiadanie BSM a poprel aj skutočnosť, že obsahom kúpnej zmluvy bola dohoda o vyporiadaní nedoplatkov za byt. Skutočnosť, že žalovaná byt v spornom období nevyužívala, nemôže mať vplyv na jej povinnosť plniť si svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z vlastníctva bytu.

4. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne vyjadrila žalovaná a to podaním doručeným súdu dňa 11.08.2017 (č. I. 78 spisu), v ktorom uviedla, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoj nárok. Ďalšie nové skutočnosti neuviedla, žiadala predložiť všetky vyúčtovania za predchádzajúce roky a doklady o úhradách jednotlivých platieb. Tak isto požiadala o pripojenie spisu o vyporiadanie BSM, ako aj katastrálny spis Okresného úradu v Turčianskych Tepliciach, odbor katastrálny.

5. Podaním doručeným súdu zo dňa 24.01.2018 (č. I. 95 spisu) sa do konania opätovne vyjadroval žalobca, v ktorom nanovo špecifikoval jednotlivé nároky za roky 2013 - 2016, vykonal čiastočné späťvzatie žaloby v sume 207,83 eur. Zároveň v tomto podaní žalobca navrhol zmenu žaloby, ktorú upresnil na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 27.03.2018 (č. I. 126 spisu) a to tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 236,93 eur a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 01.06.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd na predmetnom pojednávaní rozhodol o zmene žaloby tak, že ju pripustil za prítomnosti všetkých strán sporu.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 21C/172/2016-171 zo dňa 25.05.2018. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. O odvolaní rozhodoval krajský súd a to uznesením č. k. 10 Co/307/2018 zo dňa 30.10.2019 (č. I. 224 spisu), ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V intenciách rozhodnutia krajského súdu s tým, že prvoinštančný súd je viazaný právnym názorom krajského súdu, súd opätovne vykonal pojednávanie v danej veci dňa 30.11.2020. Čo sa týka pojednávania, tohto sa zúčastnil len zástupca žalovanej, zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní z dôvodu kolízie, nežiadal však pojednávanie odročiť. Z tohto dôvodu súd vo veci konal, vec prejednal a rozhodol.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, ktoré boli doložené do súdneho spisu, pripojením spisu sp. zn. 5C/119/2014, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8C/76/2011-581 zo dňa 19.04.2018, vykonal výsluch strán sporu a zistil:

9. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené a zaniklo rozvodom dňa 29.07.2010. Súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol aj byt špecifikovaný v ods. 1 odôvodnenia rozsudku. Súd mal preukázané, že tento byt po rozvoze manželstva od 01.12.2011 až do 21.04.2016, kedy bol tento byt predaný, užíval výlučne žalobca, žalovaná uvedené nespochybnila. Žalobca si voči žalovanej uplatnil právo na preplatenie polovice sumy, ktorú zaplatil ako odvody do fondu prevádzky, údržby a opráv, poplatky za správu bytu, platby poisťného a náklady za odvádzanie dažďovej vody, čiže platby stočného a to za obdobie od 01.01.2012 do 30.04.2016 pôvodne vo výške 1 444,76 eur.

10. V podanej žalobe si žalobca uplatnil náklady za rok 2012 vo výške 189,38 eur, avšak v podaní obsahujúcom zmenu žaloby a čiastočné späťvzatie zo dňa 24.01.2018 (č. I. 95 a nasl. spisu) zobral žalobu v úhrade sumy 189,38 eur späť z dôvodu vzniesenia námietky premlčania zo strany žalovanej.

11. Za rok 2013 si žalobca v žalobe v spojení so zmenou žaloby a čiastočným späťvzatím (č. I. 95), podľa vyúčtovania úhrad spojených s užívaním bytu uplatnil platby - a to odvody do fondu prevádzky, údržby, opráv, poplatok za správu, platby poisťného, platby stočného spolu vo výške 789,70 eur. Keďže boli v roku 2013 strany sporu podielovými spoluvlastníkmi špecifikovaného bytu, mali povinnosť tieto platby uhrádzať v jednej polovici, t. z. každý po 394,85 eur. Z predmetnej sumy žalovaná mala uhradiť sumu vo výške 75,- eur ako odvody do fondu prevádzky, údržby, opráv, 9,12 eur za výkon správy spolu teda sumu vo výške 84,12 eur. Žalovaná by teda mala zaplatiť za rok 2013 žalobcovi sumu vo výške 310,73 eura. V podanej žalobe za rok 2013 požadoval od žalovanej sumu 321,25 eura vrátane dani z nehnuteľnosti za byt za rok 2013 v sume 15,61 eur, z čoho polovica mala predstavovať hodnotu vo výške 7,81 eur. Po zmene žaloby a čiastočnom späťvzť žalobca netrval na zaplatení dane z nehnuteľnosti za rok 2013 a rovnako si neuplatnil ani náklady za odmenu za zrealizovanie spísania vyúčtovania vo výške 5,20 eur, malo ísť o polovicu z tejto sumy a to vo výške 2,60 eur. Súd uvedené považoval za čiastočné späťvzatie žaloby v sume 10,52 eur za rok 2013.

12. Podľa § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znovu.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

14. Súd si na návrh žalobcu pripojil do konania spis tunajšieho súdu sp. zn. 5C/119/2014 a zo zápisnice z pojednávania zo dňa 16.10.2014 (č. I. 52 pripojeného spisu) zistil, že si žalobca uplatnil vo vzťahu k žalovanej v predmetnom konaní sumu 716,22 eur, ktorú špecifikoval tak, že malo ísť o vyúčtovanie úhrad za služby spojené s užívaním bytu za rok 2011, domáhal sa však aj zaplatenia príspevku do fondu opráv a údržby za mesiace december 2011 až máj 2013, kde jeden mesiac predstavoval 30,- eur, z ktorej si uplatňoval voči žalovanej polovicu mesačnej platby, celkovo vypočítanú na 270,- eur, ako aj poplatok za správu bytu za obdobie od 01.12.2011 do 01.06.2013 pri mesačnej platbe 1,83 eura, sumu 31,11 eur, z toho si uplatnil vo vzťahu k žalovanej sumu 15,55 eur. Súd teda mal za to, že žalobca si uplatnil v predmetnom konaní aj príspevok za január až máj 2013 do fondu opráv v celkovej sume 150,- eur a rovnako si uplatnil aj poplatok za správu bytu za obdobie od januára 2013 do konca mája 2013 v sume 9,15 eur. Súd teda mal za to, že v tejto časti je potrebné konanie zastaviť, čo sa týka roku 2013, nakoľko ide o totožný predmet konania vedeného pod sp. zn. 5C/119/2014. Preto súd konanie v časti nároku, o ktorom bolo rozhodnuté v rámci konania sp. zn. 5C/119/2014, v sume 159,15 eur zastavil v zmysle § 230 CSP.

15. Vo zvyšku mal súd za to, že nárok žalobcu za rok 2013 v sume 151,58 eura je dôvodný. Žalobca do konania doložil vyúčtovanie za rok 2013 (č. I. 8 spisu), za rok 2014 (č. I. 7), z ktorých je zrejmé, že žalobca platil preddavky na byt za rok 2013, zároveň mu vznikol však aj nedoplatok za rok 2013 v sume po oprave 323,21 eur, za rok 2014 v sume 738,91 eur, spolu nedoplatky za roky 2013, 2014 boli vo výške 1 062,12 eur. Žalobca preukazoval výpisom z účtu P., R., F. (č. I. 123 spisu), že na základe vyúčtovania boli uhradené všetky nedoplatky súvisiace s rokmi 2013, 2014. Z výpisu z účtu je zrejmé, že iná osoba - E. U. uhradil 28.01.2016 za žalobcu predmetný nedoplatok vo výške 1 062,12 eur. Žalovaná namietala, keďže to uhradila iná osoba miesto žalobcu ako dlžníka, že nie je daná aktívna legitímácia žalobcu v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia.

Súd sa s týmto názorom nestotožnil, nakoľko môže dlžník plniť v danom prípade prostredníctvom inej (ďalšej) osoby, t. z. že žalobca plnil prostredníctvom tretej osoby a zodpovedá za plnenie v rovnakom rozsahu, ako keby plnenie vykonal sám. Žalobca preukázal výsluchom, že bola dohoda medzi ním a treťou osobou - E. U., že zaňho zaplatí dlhy za byt a to za roky 2013, 2014 v sume 1 062,- eur a následne aj vo výške 1 934,- eur, čo sa týkalo doplatku za rok 2015 a január až apríl 2016 (č. I. 124 spisu). Súd preto priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca platil za žalovanú Spoločenstvu vlastníkov bytov B. E. XX úhrady za užívanie bytu, a to za služby spojené s užívaním bytu, do fondu opráv a údržby, poplatky za správu spoločenstvu, čo sa týkalo roku 2013 vo výške 151,58 eur.

16. Za rok 2014 si žalobca v žalobe v spojení so zmenou žaloby a čiastočným späťvzatím (č. I. 95), podľa vyúčtovania úhrad spojených s užívaním bytu uplatnil platby - a to odvody do fondu prevádzky, údržby, opráv, poplatkov za správu, platby poisťného, platby stočného spolu vo výške 772,96 eur. Keďže boli v roku 2014 strany sporu podielovými spoluvlastníkmi špecifikovaného bytu, mali povinnosť tieto platby uhrádzať v jednej polovici, t. z. každý po 386,48 eur. Z predmetnej sumy žalovaná neuhradila žiadnu platbu. V podanej žalobe za rok 2014 požadoval od žalovanej sumu 396,99 eur vrátane dani z nehnuteľnosti za byt za rok 2014, kde daň predstavovala sumu 15,61 eur, z čoho polovica mala predstavovať hodnotu vo výške 7,80 eur. Po zmene netrval na zaplatení dane z nehnuteľnosti za rok 2014 a rovnako si neuplatnil ani náklady za odmenu za zrealizovanie spísania vyúčtovania vo výške 5,42 eur. Súd teda uvedené považoval za čiastočné späťvzatie v sume 10,51 eur za rok 2013.

17. Nárok žalobcu za rok 2014 v sume 386,48 eur je dôvodný. Súd poukazuje na ods. 14. odôvodnenia rozsudku.

18. Súd musí konštatovať, že predmetné nároky, ktoré si uplatňuje žalobca, je potrebné posúdiť ako nároky z bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca mal plniť za žalovanú to, na čom sa mala podieľať aj ona, keďže bola za požadované obdobie bezpodielovou spoluvlastníčkou predmetného bytu, čo sa týkalo úhrad za služby spojené s užívaním predmetného bytu.

19. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Žalovaná v podanom odpore vznesla námietku premlčania na sumu vo výške 189,38 eur, čo bol rok 2012, žalobca z tohto dôvodu žalobu v tejto časti žalobu zobral späť. Rovnako vznesla aj námietku premlčania na sumu vo výške 321,25 eur, čo je rok 2013 a na sumu 396,99 eur, čo bol rok 2014. Mala za to, že ide o premlčané pohľadávky, keďže žaloba bola na súd podaná až dňa 18.05.2016. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania ohľadne nárokov uplatnených za roky 2013, 2014, súd konštatuje, že nie je dôvodná. Je zrejmé, že žaloba bola podaná na súd 18.05.2016. Súd uvádza, kto teda sa bezdôvodne obohatil a v akej výške, keďže ide o úhrady spojené s užívaním bytu, nemôžeme zistiť, až na základe vyúčtovania úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu. Ide vlastne o vyúčtovanie za rok 2013, ktorý bol vystavený zo strany spoločenstva vlastníkov bytu 31.05.2014 (č. I. 8 spisu) a za rok 2014 16.11.2015, t. z. že na základe tohto vyúčtovania sa žalobca dozvedel v akej výške sa bezdôvodne obohatila žalovaná, keďže neplatila za roky 2013, 2014 úhrady spojené s užívaním bytu. Zároveň mal súd preukázané, že nedoplatky za roky 2013, 2014 boli uhradené 28.01.2016. Podľa názoru súdu námietka premlčania vznesená žalovanou je nedôvodná.

21. Čo sa týka nároku žalobcu za obdobie od 01.01.2015 do 30.04.2016, súd vychádzal z právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu v Žiline, podľa ktorého ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Martin vo veci vyporiadania BSM medzi (tu) sporovými stranami sp. zn. 8C/76/2011 zo dňa 19.04.2018 pri vyporiadaní BSM súd zohľadnil a vyporiadal sumu 8 000,- eur, ktorú na základe predaja bytu získal K. O. navyše oproti žalovanej, pričom zároveň zohľadnil úhradu dlhu voči spoločenstvu vlastníkov bytov zo strany menovaného vo výške 1 934,- eur, ktorý dlh vznikol z titulu nedoplatku úhrad spojených s užívaním dotknutého bytu za obdobie od 01.01.2015 do 30.04.2016. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku nebolo predmetné súdne rozhodnutie právoplatné, preto bol na mieste názor okresného súdu o danosti prekážky začatého konania; aktuálne už však právoplatné je, preto zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k nároku uplatňovanému v aktuálne prejednávanej veci za obdobie od 01.01.2015 do 30.04.2016, preto zastavenie konania v dotknutej časti by bolo na mieste. K argumentácii odvolateľa žalobcu, že dlh má byť za obdobie rokov 2015 a 2016, keď sporové strany už neboli manželmi, nemal byť zahrnutý do (vyporiadania) BSM, krajský súd poznamenáva toľko, že v oboch konaniach ide jednoznačne o nárok odvíjajúci sa od totožného skutkového základu - zaplatenie plnej dlžnej sumy 1 934,- eur K. O.Z. z titulu platieb/úhrad za služby spojené s užívaním dotknutého bytu za roky 2015, 2016. Aktuálne je právne irelevantné či vec mala/mohla byť zahrnutá do vyporiadania BSM; skutočnosťou je, že do masy a vyporiadania BSM zahrnutá bola. Nemôže byť teda prejednávaná opäť. Poznámka (odvolací Krajský súd v Žiline ho rozsudkom sp. zn. 9Co/211/2018 zo dňa 25.10.2018 potvrdil).

22. Žalobca si v podanej žalobe uplatňoval nárok, čo sa týka platieb za služby spojené s užívaním bytu vo vzťahu k žalovanej za rok 2015 vo výške 391,44 eur. V podaní zo dňa 24.01.2018 (č. I. 96 spisu) došlo k rozšíreniu, čo sa týka nároku žalobcu za rok 2015 o daň z nehnuteľnosti za byt za rok 2014, ktorá mala byť splatná v roku 2015, a to o sumu 7,80 eur, čiže sa domáhal zaplatenia sumy 399,24 eur. O tejto zmene (rozšírení) žaloby bolo rozhodnuté súdom (viď ods. 5. odôvodnenia rozsudku).

23. Čo sa týka roku 2016 (od januára do apríla 2016) tak si pôvodne žalobca uplatňoval v žalobe sumu 145,70 eur, avšak keďže ju nesprávne vyčíslil, v podaní zo dňa 24.01.2018 (č. I. 96 spisu) tuto čiastku upravil na 140,48 eur, čo súd považoval za čiastočné späťvztaie žaloby v sume 5,22 eur.

24. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť z časti, súd konanie v tejto časti zastaví, o čiastočnom späťvztaí rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Žalobca si uplatnil v podanej žalobe za roky 2012 nárok vo výške 189,38 eur, 2013 vo výške 321,25 eur, 2014 vo výške 396,99 eur, 2015 vo výške 391,44 eur a 2016 nárok vo výške 145,70 eur. V podaní zo dňa 24.01.2018 zobral svoj nárok v časti zaplatenia v roku 2012 vo výške 189,38 eur späť. Za rok 2013 zmenil a uplatnil si sumu vo výške 310,73 eur, za rok 2014 sumu vo výške 386,48 eur, za rok 2015 sumu vo výške 399,24 eur a za rok 2016 sumu vo výške 140,48 eur. Z vedeného teda vyplýva, že v predmetnom podaní zo dňa 24.01.2018 zobral žalobca svoj nárok čiastočne späť, a to v sume 207,83 eur (späťvzatie v sume 189,38 eur + 10,51 eur + 10,52 eur + 5,22 eur - 7,80 eur / rozšírenie žaloby). Preto súd konanie v tejto časti v rámci prvého výroku rozsudku zastavil.

V ods. 14. odôvodnenia rozsudku súd zastavil konanie aj v časti týkajúcej sa nároku za rok 2013 v sume 159,15 eur.

Ďalej súd zastavil konanie aj v časti týkajúcej sa nárokov za roky 2015, 2016 v upravenej výške 399,24 eur a 140,48 eur, a to v súlade s právnym názorom krajského súdu, že tieto platby, ktoré si žalobca nárokoval s príslušenstvom z titulu platenia úhrad za dotknutý byt za obdobie od 01.01.2015 do apríla 2016, o tých istých nárokoch už bolo právoplatne rozhodnuté v inom konaní sp. zn. 8C/76/2011 o vyporiadanie BSM. Z tohto dôvodu súd konanie zastavil aj v tejto časti spolu v sume 539,72 eur.

Konanie bolo zastavené v sume spolu 906,7 eur.

26. Zároveň súd poukazuje aj na právne závery krajského súdu v súvislosti s poukazovaním na rozsudok vo veci vyporiadania BSM, do ktorého malo byť zahrnuté aj vyporiadanie rozdielu kúpnej ceny 8 000,- eur, ktorú čiastku utŕžil žalobca K. O. navyše v porovnaní so žalovanou, a to v zmysle čl. 7 kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi a to žalobcom a žalovanou, ako predávajúcimi a medzi kupujúcimi G. X. (č. I. 57 spisu), na ktorý čl. 7 ods. 3 poukazovala žalovaná a mala za to, že v rámci vlastne tohto ujednaní mal žalobca vysporiadať všetky predchádzajúce roky čo sa týka žalovaných nárokov na vlastné náklady a vlastne práve ten čl. 7 ods. 3 mal reflektovať dohodu, že práve žalobca výlučne obýval predmetnú nehnuteľnosť, kde výlučne on znášal platby súvisiace s užívaním a vlastníctvom predmetnej nehnuteľnosti. Súd z pripojeného rozsudku č. k. 8C/76/2011-581 (č. I. 135 spisu) zistil, že súd vyporiadal BSM strán sporu, teda žalobcu a žalovanej a vyporiadal sumu 8 000,- eur, ktorú nadobudol žalobca na základe kúpnej zmluvy o predaji bytu po zohľadnení úhrady dlhu vo výške 1 934,- eur, ktorý mali manželia v čase predaja bytu vo vzťahu k spoločenstvu vlastníkov bytu. V tomto súd poukazuje aj na rozhodnutie krajského súdu, ktorý uvádza, že žalobca v konečnom dôsledku (po zahrnutí predmetnej sumy 8 000,- eur do BSM) neutŕžil z predaja bytu v porovnaní so žalovanou viac a vzhľadom na vyporiadanie sumy 8 000,- eur v rámci konania o vyporiadanie BSM sa stáva úplne bezpredmetným výklad čl. 7 kúpnej zmluvy - či šlo o dohodu predávajúcich o spôsobe úhrady dlhu voči SVB, za celý čas užívania bytu žalobcom od roku 2011 do jeho predaja. Čo sa týka tvrdení žalobkyne, že namietla rok 2015, že nešpecifikoval obdobie od 01.01.2015 do 31.05.2015, kedy platil predchádzajúci zálohový predpis, pričom na celý rok 2015 použil zálohový predpis platný od 01.06.2015, tieto považoval za právne irelevantné vzhľadom k tej skutočnosti, že súd ohľadne nárokov za roky 2015, 2016 konanie zastavil podľa § 230 CSP, z dôvodu, že bolo už o nich právoplatne rozhodnuté v konaní sp. zn. 8C/76/2011.

27. Po vykonanom dokazovaní teda súd v prvom výroku rozhodol o zastavení konania v časti zaplatenia sumy 906,70 eur s príslušenstvom. V druhom výroku súd priznal žalobcovi čiastočný nárok za rok 2013 v zostávajúcej sume 151,58 eur, rovnako súd priznal žalobcovi nárok za rok 2014 v zmenenej výške 386,48 eur. Čiže spolu priznal žalobcovi nárok vo výške 538,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 538,06 eur od 19.05.2017 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania

t. j. úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 538,06 eur od 01.06.2016 do 18.05.2017, ako aj v časti zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 0,25 % zo sumy 538,06 eur od 19.05.2017 do zaplataenia žalobu zamietol. Vychádzal z toho, že v rámci pripustenia zmeny žaloby si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 01.06.2016 do zaplataenia. Nezdôvodnil súdu, prečo si uplatnil tento úrok z omeškania od 01.06.2016 a preukázateľne má žalobca nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, kde žaloba žalovanej bola doručená 18.05.2017, t. z. , že dňom nasledujúcim je povinná teda platiť nárok žalobcu a z tohto dôvodu dňom nasledujúcim po doručení žaloby sa dostala do omeškania. Z tohto dôvodu priznal úrok z omeškania od 19.05.2017 a v tomto období je úrok z omeškania vo výške 5 % v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

28. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobcom pôvodne uplatnený nárok bol vo výške 1 444,76 eur, čo predstavovalo v percentuálnom vyjadrení 100 %. Úspech žalobcu predstavuje priznaný nárok vo výške 538,06 eur, čo v percentuálnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 37 %. Úspech žalovanej predstavuje časť žalobného návrhu, ktorá bola zastavená a časť žalobného návrhu, ktorá bola zamietnutá, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 63%. Čistý úspech žalovanej teda predstavuje 63 % - 37 % , čo je 26 %. Súd preto priznal žalovanej právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 26 %. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.